

MOȚIUNE SIMPLĂ nr. 3 din 28 aprilie 2025

"Sistemul de pensii - un joc de-a alba-neagra cu viețile părinților și bunicilor noștri"

EMITENT

• SENATUL

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 377 din 28 aprilie 2025**

Data intrării în vigoare 28-04-2025

În temeiul [art. 112 alin. \(2\) din Constituția României](#), republicată,

Senatul adoptă prezenta moțiune simplă.

S-a legiferat mult în domeniul pensiilor. Prea mult. Și, mai ales, neunitar, nedrept și fără viziune, într-un haos normativ care a produs mai degrabă inechități decât soluții.

[Legea pensiilor nr. 360 din 2023](#) a plecat la drum cu ambiții nobile - echitate, predictibilitate, respect pentru contributivitate. Frumos în teorie. În practică, însă, realitatea s-a împotmolit în birocrăția caselor de pensii, unde procedura de recalculare s-a transformat într-un labirint administrativ. Nu întâmplător. S-a dorit, probabil, așa. Ca să se mai câștige timp, eventual, până la următorul ciclu electoral.

În tot acest timp, România rămâne cu a doua cea mai mică speranță de viață la 65 de ani din Uniunea Europeană. Și cu a doua cea mai mică pensie medie din Uniune.

Un român mediu, care muncește 42 de ani și plătește la stat 1.344.000 lei contribuții, la valorile actualizate pentru 2025, ajunge să primească înapoi, dacă are norocul să trăiască speranța medie, doar 522.000 de lei. Restul... rămâne în contul statului (de fapt, în fondul național unic al asigurărilor sociale). Sau al eternului „nu se poate, nu avem de unde“!

Mai mult, statul își încalcă propriile principii legale, cum ar fi cele care stau la baza [Codului familiei](#) și [Codului civil](#), astfel că, în cazul decesului unui membru al familiei, oferă două soluții: fie ia toată pensia decedatului și familia nu beneficiază de nimic din contribuția de o viață a celui decedat, fie ia toată pensia celui în viață și jumătate din cea a celui decedat.

Pensiile înghețate. Adevărul dezghețat

În ciuda angajamentelor electorale rostite cu patos pe toate frecvențele media în timpul ultimelor alegeri din noiembrie-decembrie 2024, coaliția PSD-PNL-UDMR a ales să echilibreze deficitul bugetar nu prin reforme curajoase sau prin tăierea risipei, ci printr-o decizie cinică: înghețarea pensiilor. A fost nevoie de un simplu articol într-o ordonanță „trenuleț“, [OUG nr. 156/2024](#), pentru ca milioane de pensionari să fie transformați, din nou, în victimele favorite ale guvernanților când vine vorba de „ajustări“.

Pe cine a lovit înghețarea pensiilor? Pe cei aproape 5 milioane de pensionari cu o pensie medie de doar 2.898 de lei. Printre ei, pe cei 4,56 de milioane de pensionari ai asigurărilor sociale de stat care rămân cu o pensie de sub 2.800 de lei. În cazul cel mai fericit, al celor care au muncit o viață întreagă și au contribuit la fondul de pensii, pensia medie a acestora abia depășește 3.200 de lei.

În loc să respecte legea - aceea care obligă statul să indexeze pensiile cu rata inflației plus jumătate din creșterea câștigului salarial mediu brut - Guvernul a preferat să suspende aplicarea acestor prevederi. Practic, pensiile au fost înghețate la nivelul lunii noiembrie 2024, în condițiile în care România are cea mai ridicată inflație din Uniunea Europeană. Ultima statistică Eurostat ne indică o inflație anualizată de 5,1% la final de martie 2025. Așadar, în termeni reali, pensionarii au pierdut bani. Iar încrederea? Ei bine, aceea s-a volatilizat odată cu valoarea punctului de pensie.

Nedreptatea făcută pensionarilor este cu atât mai mare cu cât avem o populație și așa săracă, cu un venit mediu disponibil pe gospodărie de aproximativ 60% din media Uniunii Europene, deși economia ar permite mult mai mult, căci avem un PIB pe locuitor de 80% din media Uniunii Europene. Și, dacă România este campioana europeană la rata riscului de sărăcie și deprivare socială și materială, era normal să avem trista situație ca unul din șapte pensionari să se afle în risc de sărăcie după ce a muncit o viață întreagă. De altfel, ieșirea la pensie echivalează la noi cu înjumătățirea veniturilor, adică cu rămânerea a doar 48% din veniturile salariale ale ultimilor ani, mult sub media Uniunii Europene de 58%.

Exact ca în bancul clasic de la Radio Erevan: statul român le-a promis câte o mașină pensionarilor, dar mașina a fost de fapt o bicicletă, numai că nici aceea nu s-a dat, ci s-a luat. Când vine vorba de pensionari, statul român are un talent deosebit în a-i număra doar în campanii și a-i uita imediat după.

Promisiuni de front, retrageri pe timp de pace

Pensionarii militari au devenit, în ultimii ani, o monedă electorală cu circulație sezonieră. În prag de alegeri, coaliția de guvernare a mimat grija și a adoptat modificări la [Legea nr. 223/2015](#), promițând că va corecta inechitățile din sistemul pensiilor militare de stat. Un gest aparent reparatoriu, menit să calmeze nemulțumirea din rândul unei categorii profesionale profund afectate de instabilitatea legislativă.

Doar că, imediat după alegeri, măștile s-au lăsat jos. Avocatul Poporului, numit chiar de aceeași coaliție, a atacat legea la Curtea Constituțională. Iar CCR, fidelă unei tradiții de status quo, a decis - previzibil - că orice pas către

normalizare trebuie amânat sine die. Rezultatul? O dublă trădare: politicienii au semnalat că nu-și respectă nici propriile decizii, iar instanțele constituționale că nu mai servesc nici măcar rolul formal al echilibrului între puteri. Inechitățile din sistemul de pensii militare au ajuns atât de departe încât un caporal clasa a II-a ieșit ieri la pensie poate ajunge să aibă o pensie mai mare decât un colonel care a avut ghinionul să se nască mult mai devreme. De asemenea, Guvernul a legiferat scoaterea de la valorificare prin pensie a perioadelor lucrate după trecerea în rezervă, deoarece cadrele militare au pensia calculată pe 6-12 luni din ultimii cinci ani. Și tot cadrelor militare li s-a scos din statutul specific decontarea medicamentelor și pentru soțiile cadrelor militare în rezervă și în retragere. Probabil că cel mai grav lucru îl reprezintă, însă, neactualizarea pensiilor militare cu rata inflației.

Ca ironia să fie completă, măsura 7.5.2 din Fondul social european Plus - care prevedea înființarea unui centru național multifuncțional pentru persoanele cu dizabilități și veteranii de război - zace neatinsă. Niciun demers, nicio licitație, nicio cărămidă. O inițiativă europeană onorabilă, abandonată în stil național: cu vorbe goale, tăceri complice și nepăsare cronică.

Pensia săracului, liniștea privilegiatului

România pensiilor este o țară cu două viteze: una pentru marea majoritate, care abia supraviețuiește de la o lună la alta, și alta pentru o minoritate protejată de sistem. Categoriile speciale primesc pensii care sfidează nu doar bunul-simț, ci și orice logică economică. În realitate, politicienii nu fac decât să-și cumpere protecția: legal, generos și cu livrare lunară.

Cazul celor aproape 6.000 de magistrați este emblematic. Pensia medie: 25.000 de lei. Din care, atenție, aproximativ 21.000 nu au legătură cu contributivitatea, ci sunt un premiu acordat de către stat. Într-un sistem care clamează echitatea ca

obiectiv, acest dezechilibru ar trebui să fie o urgență națională. Dar nu e. În timp ce o văduvă de 70 de ani își calculează rețeta la farmacie în funcție de pensia de 1.400 de lei, statul continuă să verse sume astronomice către foști demnitari ai justiției. Nu e doar injust - e obscen.

Ce face coaliția în plină campanie electorală? Propune, în grabă, o lege privind creșterea vârstei de pensionare a magistraților, ca să bifeze un jalon din PNRR și să încaseze tranșa europeană. Toți știu că legea nu va rezista. Curtea Constituțională o va declara, pentru a cincea oară, neconstituțională. Jocul e vechi: bifăm pe hârtie, încasăm banii, revenim la status quo. Iar între timp, pensiile mici rămân mici. Iar cele mari, intangibile.

Pentru a repara tot ceea ce actuala coaliție de guvernare a stricat în sistemul de pensii, vă propunem să adoptați, astăzi, următoarele decizii politice definitorii pentru un sistem de pensii echitabil:

1. Revenirea la normalitate pentru pensionarii sistemului contributiv de asigurări sociale de stat, prin respectarea legii în litera ei, prin aplicarea corectă a formulei de indexare: rata inflației + 50% din creșterea câștigului salarial mediu brut. Nu e un favor, e o obligație.
2. Corectarea inechităților din sistemul pensiilor militare, printr-o lege făcută pentru a dăinui și nu pentru a fi respinsă la Curtea Constituțională, astfel încât criteriul echității și al echilibrului intern să fie respectat, nu doar invocat în campanii.
3. Normalizarea pensiilor speciale, prin introducerea unui plafon de maximum 5.000 de lei pentru partea necontributivă a pensiei și a unui impozit de 95% pentru partea necontributivă care depășește salariul net al Președintelui republicii.

Pentru a construi un edificiu solid, avem nevoie de o fundație solidă. Iată care ar fi pilonii acelei fundații solide:

1. Elaborarea unei legi unice a salarizării prin care să se apere dreptul la plata corectă a muncii și prin care să se elimine confuzia actuală în care economia de piață a devenit o formă voalată a sclaviei, ținând cont de faptul că munca este o proprietate și neplata justă a ei reprezintă un act de înșelăciune și furt. Trebuie să ieșim din neplăcuta situație în care PIB-ul României se împarte între muncă și capital în proporții inversate față de mediile europene, altfel vom avea o țară depopulată de forța de muncă națională.
2. Salariul minim trebuie să se regăsească în valorile coșului minim de consum plus reținerile legale aferente.
3. Impozitele și contribuțiile aferente salariului minim să nu poată depăși 30% din valoarea veniturilor salariale brute.
4. Nicio pensie obținută ca urmare a îndeplinirii condițiilor legale să nu poată fi mai mică decât trei sferturi din valoarea coșului minim de consum.

România nu poate pretinde respect de la cetățeni, atât timp cât îi tratează pe cei care muncesc și au muncit o viață cu dispreț birocratic și cinism politic.

Este timpul să ne întoarcem la principii simple: legea trebuie aplicată tuturor, echitatea nu e negociabilă, iar pensionarii nu sunt o povară, ci memoria vie a muncii oneste.

Restul sunt artificii contabile și amânări strategice - și România are nevoie de reforme, nu de trucuri de campanie.

Această moțiune simplă a fost adoptată de Senat în ședința din 28 aprilie 2025, cu respectarea prevederilor [art. 67 din Constituția României](#), republicată, precum și ale [art. 174 din Regulamentul Senatului](#), aprobat prin [Hotărârea Senatului nr. 28/2005](#), republicat, cu modificările și completările ulterioare.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

București, 28 aprilie 2025.

Nr. 3.

C.T.C.E. Piatra Neamt